

Η ωφέλεια της συγγνώμης

/ Γενικά Θέματα / Θεολογία και Ζωή

Μια παροιμία λέει: «Οι γονείς τρώνε αγουρίδες και τα παιδιά μουδιάζουν».

Η Μπεθ γεννάται στην Νέα Υόρκη της Αμερικής . Οι γονείς ,δυστυχώς, σύντομα παρατούν το κοριτσάκι στο έλεος του Θεού και χωρίζουν.

Τα παιδιά χωρισμένων γονιών δέχονται τόνους λύπης , υποφέρουν τα πάνδεινα και συχνά γίνονται περιθωριακά άτομα. Η μικρή Μπεθ μεγαλώνει με τη στοργή της γιαγιάς. Πολλές φορές οι γιαγιάδες μεγαλώνουν τα εγγονάκια τους. Δεκαπεντάχρονη η Μπεθ χάνει και τη γιαγιά της και παραμένει μονάχη, πεντάρφανη.

Κάποιοι θείοι τη βοηθούν στην αρχή, σύντομα όμως και αυτοί εξαφανίζονται . Η Μπεθ εργάζεται σαν πωλήτρια, σε κάποιο μεγάλο κατάστημα.

Κάποια μέρα τσακώνεται με άλλη υπάλληλο και την ξυλοφορτώνει άδικα και σκληρά. Ακολουθεί απόλυση, δικαστήρια...

Στα είκοσι τέσσερά της καταφεύγει σε κάποιον σύμβουλο για ψυχολογικά προβλήματα, τον Dr. Tim Lahaye (Τιμ Λαχάγιε).

Από τη «ΖΩΗ» αρ. τεύχους 3787, 15 Δεκεμβρίου 1994 , αντιγράφων:

«Κάποια μέρα μ' επισκέπτεται στο γραφείο μια εικοσιτετράχρονη γυναίκα, για να με συμβουλευτεί. Σύντομα ομολογεί ότι έχει περάσει πολλά χρόνια σε θλίψεις , καταθλίψεις , λύπες. Εγώ, κοιτάζω προσεκτικά το πρόσωπο της συμπαθητικής κοπέλας , αλλά δεν μπορώ να μην σκεφθώ πόσο η περίπτωση ήταν χαρακτηριστική. Πρώτα απ' όλα η ψυχοσύνθεσή της είναι μελαγχολική. Συνεπώς έχει μία αρνητική στάση, γιατί είναι ευαίσθητη και υπεραπασχολημένη με τον εαυτό της.

Και εκτός από όλα αυτά, δεν έχει καμιά ελπίδα για το μέλλον. Προέρχεται η ταλαίπωρη από διαλυμένη οικογένεια, είναι ανεπιθύμητη τόσο από τους γονείς της, όσο και από τ' αδέρφια της. Η Μπεθ κάνει το πρώτο βήμα για την ανάρρωση, όταν αποδέχεται τον Ιησού Χριστό, σαν προσωπικό της γιατρό . Την βεβαιότητα της αγάπης και της συγχωρήσεως που πάντα λαχταρούσε , της την πρόσφερε ο Χριστός. Επίσης, την εφοδίασε με τη δύναμη να υπερνικήσει τις σκέψεις της, που τριγύριζαν σε απογοήτευση και αυτολύπηση. Παίρνοντας από το Χριστό την δυνατότητα να συγχωρήσει τους γονείς της, αφαίρεσε από τη ζωή της τη ρίζα της πικρίας που είχε εξελιχθεί σε ρίζα κακίας και χρόνια ολόκληρα την ταλαιπωρούσε. Τρεις μήνες μετά την επιστροφή της στο Χριστό, πέταξε από το κομοδίνο της όλα τα ηρεμιστικά φάρμακα που έπαιρνε. Τότε ακριβώς δοκίμασε από πλευράς ισορροπίας , την πιο σταθερή περίοδο της ζωής της».

Ταλαίπωρο πλάσμα! Η μοναξιά, η εγκατάλειψη, η στέρηση της αγάπης φαρμάκωσαν το εσωτερικό της κοπέλας.

Ένα αβυσσαλέο μίσος, απόλυτα δικαιολογημένο, δημιούργησε ένα απόστημα, έναν καρκίνο μέσα της!

Πολλά παιδιά χωρισμένων γονιών στερούνται την αγάπη, πυρπολούνται από το μίσος και κατανοούν στην απελπισία ή καταλήγουν σε φυλακές!

Ταλαίπωρα πλάσματα! Το μίσος, σαν αφρικανικός λίβας , κατακαίει τα φιλάνθρωπα συναισθήματα, την καλωσύνη, την αγάπη!

“ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΩΦΕΛΙΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ” - ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΘΕΙΑ ΜΕΤΑΛΗΨΗ

ΤΕΥΧΟΣ 80Ν

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΓΟΝΤΖΑΣ

Αθήνα